

Kubas stöd till Venezuela var lika avgörande som stödet till Angola, det blev

Början till ALBA

Vid Sociala Forumet i USA hade jag ett samtal med två venezolanska diplomater om relationerna mellan Kuba och Venezuela. Detta är några av deras uppfattningar.

Åren 2002 och 2003, sade de, var det som att leva under ett inbördeskrig i Venezuela. Efter att kuppen mot Chavez misslyckats och sabotaget av oljeindustrin, var ekonomin i spillror. Missnöje och apati spred sig och regeringens ställning var mycket svag. Det verkade inte alls säkert att regeringen skulle överleva. Det blev allt mer oklart vad den kunde erbjuda, för att förbättra deras liv.

Det som vände situationen var de kubanska "Misiones", de sociala program som började 2003 med konkreta förbättringar för vanliga människor. Högern hade ingenting att erbjuda som alternativ och förlorade trovärdighet. Chavez hade klarat den sociala krisen.

Detta hade varit omöjligt utan det massiva stödet från Kuba. Efter sabotaget mot oljeindustrin hade den Bolivarianska revolutionen varken de lärare, läkare eller de pengar som behövdes för att så massivt bygga ut hälsovård och utbildning. De kom från Kuba, som gåva, tusentals kubanska läkare, sjuksköterskor och lärare. Det stärkte folks stöd för den Bolivarianska revolutionen.

Jag jämförde med Kubas massiva militära stöd till Angola för att stoppa Sydafrikanska apartheidregimens invasion. Och de höll med, fast det i Venezuelas fall var läkare, inte soldater. Evigt tacksamma för att Bolivarianska revolutionen räddades.

Stansfield Smith

Översatt Zoltan Tiroler

Forts från förra sidan